

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 6 Septembrie 1885.

Părțile locuite de români ale Ungariei sunt de present scena unei tragicomedii cumplete; o tragicomediă, unde noi românii avem rolurile tragice, maghiarii pe cele comice, ear autorii proclamațiunii irredente, unul, doi, sau câți vor fi, împreună cu lumea străină, formează publicul privitor.

Impresiunea aceasta ne-o face situația de aji, creată de proclamațiunea unor oameni fără cap, pe care ne vom încerca a o desfășura în câteva linia-mente cetitorilor nostri.

Cu finea lui August, adecă pe timpul adunării generale a Kulturgylet-ului și chiar din incidentul acesta, se respândesc venind din România o foaie volantă semnată de comitetul de inițiativa al „irredentei române,” care provoacă pe români la răsturnarea actualei stări de lucruri în Ungaria.

Jurnalele române iau notiță despre lucrul acesta și și exprimă ca dintr'un glas desprețul și indignațiunea față de ea. Faptul acesta precum și imprejurarea, că ea s'a trimis „urbi et orbi”, la români tocmai așa ca la străini, ar fi putut convinge pe ori ce om cu judecată serioasă, că toată treaba este o glumă necălită. Dar nu pe frații maghiari! Vor fi având ei motivele lor de frică, acele ei le vor scii, noi nu le cunoaștem.

Destul că s'au înspăimântat oamenii nostri foarte. Și după ce s'au înspăimântat, au început să strige prin jurnale după procuror și gendarmi. Primul ministru a emis un cercular către toți comiții sei su-primi, sub a căror dominație scia că poate să esi-ste vr'o suflare românească, atragându-le atenția să priveghieze ziua și noaptea, ca să nu se întemple vr'o conturbare a ideei de stat maghiar.

Au maghiarii și cu deosebire organele oficiale din Ungaria o însușire caracteristică. Ei adecă (onoare puținelor escepțiuni) posed nisce concepte de datorință și conștiințiositate în ofi-ciu, pe cari în zadar le-ai căuta la alți oameni.

Se discreditează un organ din cutare și cutare oficiu intru atât, că a devenit imposibil pentru po-stul seu, — se pune de face o denunțare despre cu-tare și cutare, că e dacoromanist, că conspiră în con-tra statului, ba se angajează a-i erua pe toți com-pliciți sei, cari poate că există numai în lună, — și ce se vede? Omul e pe deplin reabilitat, păcatele lui de mai nainte toate se dau uitării; nu numai, dar el înaintează din treaptă în treaptă și trece de cel mai conștiințios și harnic impiegat al statului. De sigur, că nici nu le-a trăsniț prin cap irredentiștilor,

că ce multă bucurie o să facă proclamația lor în droaia de oficianți maghiari aplicați pela poliție, gendarmărie, comitat etc. etc., căroa le-a dat oca-siune ca să se distingă și să înainteze pe conta noa-stră a bieților păgubași!

Vorba aceea „extra Hungariam non est vita, si est vita, non est ita”!

Da! așa s'a făcut.

S'a pornit o incușiție generală în tot Ardealul în contra Românilor. Un simplu prepus sau maliție din partea cutărui oficiant hiperzelos în apărarea ideei de stat maghiar, ajunge, ca să te scoale noap-tea din așternut, să te ia la interogatoriu, să ți facă perchisițiune în casă și pe urmă neaflând nici o iotă, ce te-ar putea compromite, — ca nicăiri în lume, — să te ia între baionete și să te incuie ca pe un tâlhar a la Spanga sau Rózsa Sándor. Așa a pățit-o preotul român din Oarda, o mulțime de preoți de pe la Hațeg, Hunedoara, Cluș, Aiud, învățătorii din Sas-Sebeș, — numai pentru că s'a udit că ar fi primit cu posta câte un exemplar din afurisita proclamațiune.

Suntem puși pe gânduri, și tare ni teamă ca brutalitatea aceasta să nu dea cumva la o tur-burare în poporul nostru pacinic, în a cărui vedere se târêsc preoții și învățătorii, acești părinți sufletesci ai sei fără nici o vină — în temniță.

Că fac maghiarii astfel de acte nesocotite, — noi cari le cunoștem firea și trecutul lor istoric, nu ne mirăm, — dar când vine direcțiunea poliției din Sibiu, adecă din centrul oamenilor numiți cu drept cuvânt „prudentes et circumspecti” cu un manifest, (pe care l numesce de altminte publicatiune) de felul celui mai de jos, — mărturisim sincer, că nu înțelegem.

Eat'o în traducere fidelă:

Nr. P. 3980.

Publicatiune.

În Ungaria s'a respândit o scrisoare volantă din România, care poartă datul de 18 Aug. a. c. și e sem-nată de „Comitetul de inițiativa al irredentei române.”

De oarece foaia aceasta volantă pro-voacă la revoltă și e foarte acomodată spre a conturba pacea în patria noastră, se provoacă popo-rațiunea Sibiului, c. să înainteze la locul acesta mult până în 26 a l. c. eventual aflătoarele exemplare din acea scrisoare și să numească persoanele despre cari scie, că posed exemplare și prin aceasta să contribuiască la restabilirea păcii și a siguranței, — lucruri, de cari are Ungaria așa de multă trebuință.

Sibiu în 15 Sept. 1885.

Direcțiunea poliției orașanesci.

Presupusei, că de acolo o apuca bunul Dđen când avea ceva cu ea.

— „Scumpul meu Mocquet, îmi dișe vulturul iată-ne ajunși; punete călare pe acest băț și așteap-tă-me.”

Nu mai era loc de discutat, ve puteți închipui; făcu-i ceea-ce dorea vulturul și me înțepenii bine pe această specie de coadă de mătură.

Îmi părû că se clătina luna, mai mult, greu-tatea corpului meu o făcu să se incline; astfel că eu me aflai ca pe un cal, care se ridică în două picioare.

— „Naiba te aduce, vulturule blăstemat!” mur-muram eu într'un limbagiu picardez, pentru ca el să nu me înțeleagă.

Dar el începû a ride și dișe:

— „Bună seara Mocquet! dacă te aflii bine, ră-mâni acolo băețele.

— „Cum, să rămân eu acolo?”

— „Fără îndoială.

— „Dar nu me afu bine acolo.

— „Atât mai rău; dar nu voi fi eu care să te duc.

— „Era dar o posnă? Ei bine, este plăcută posna dtale!

— „Nu, Mocquet, nu, aceasta nici decât nu e o posnă; este o răsbunare.

— „O răsbunare? Și pentru-ce îți răsbuni asu-pră-mi? Nu ți-am făcut nimic.

Care va să dișă, frații nostri sași cred, că pro-clamațiunea e foarte acomodată spre a conturba pacea țerii prin noi? Dar nu numai atât. Ei doresc resta-bilirea păcii și a siguranței, de care este mare lipsă; presupun deci, că ea a fost conturbată și că în Transil-vania și în special în Sibiu românii au făcut rebeliuni.

Dacă poliția din Sibiu nu lucră la o specială comandă de sus: repetim, că noi nu o pricepem. Cine este acela care crede, că pacea țerei este ame-nințată prin un pamflet? Și cine este, care poartă așa mare grije de restabilirea păcii și a siguranței publice? Poliția din Sibiu; sau alții mai ageri în toate celea polițiale și politice? In tot cazul trebuie să constatăm, că suntem insultați în modul cel mai fla-grant și vătămăți în conștiința noastră curată de fii de-voți și pacinici ai patriei, fără nici o vină, fără nici o umbră de vină. Ear cei ce ne vatămă și ne perse-cută, amenințând cu adevărat pacea prin conduita lor nesocotită — aceia și aroagă merite, mari, că au scăpat statul de un pericol mare și nimicitor.

In numele legii protestăm contra acestei pro-cederi. Și i spunem lumii ca să știe, că nevinovați suntem și nedreptate ni se face.

Xff.

Revista politică.

Este lucru sciut, că cechii din Boemia des-voaltă o activitate deosebită pentru asigurarea in-tereselor și dezvoltării lor naționale. În zilele tre-cute un colaborator al Nemzet-ului s'a fi avut o convorbire cu matadorul cechilor Dl Ladislau Rieger. Estragem din această convorbire următoarele:

„Recunosc, — să fi diș Rieger — eu nu me sdro-besc tocmai așa tare după dualism. Dacă le place așa tare unguirilor de el, și așteaptă numai dela el scăpare, — fie. Eu îl primesc, fiind-că el există.... Rătăcesc maghiarii, dacă cred, că pretensiunile ju-ste ale cechilor, în cas dacă s'ar aduce în deplinire, ar altera forma actuală a monarhiei. Deak avea cu totul alte păreri. Sunt martori, cari ar putea mărturisi, că Deak a voit să resoalve problema împă-ciuierei, prin concursul cechilor... Noi am spriginit în tot timpul tendințele naționale ale maghiarilor. ... Aji toate aste's date uitării.”

În privința încoronării împăratului de rege cech, asemenea încoronării de rege ungar, despre care multă vorbă au făcut jurnalele germane și maghiare, se exprimă Dr. Rieger în modul următor:

„De asta acum nu se poate încă vorbi; dar totuș me simt dator a o spune că încoronarea îm-păratului cu coroana Boemiei, chiar dacă s'ar în-

— „Cum, nu mi-ai făcut nimic? Tu mi-ai scos puii în anul trecut de pe turnul cel mai înalt al castelului Vez.

— „Aida de, eu am scos două paseri răpitoare; dta nu ești o pasere răpitoare.

— „Da te faci inocent.

— „Dle vultur, îți jur...”

— „La revedere, Mocquet!”

— „Dle vultur...”

— „Poartăte bine.

— „În numele cerului!”

— „Petrecere bună.”

Și bătând din aripi se depărtă ridând.

Eu nu rideam după cum vi-o puteți închipui; bastonul se inclina din ce în ce mai mult; dacă ași fi putut barem să me agăț de un colț al lunei, aș fi fost cel puțin aședat, dasupra, și aș fi fost bun bucuros; dar eu țineam bastonul cu amândouă mâ-nile și nu cutezam să-l las nici decum, de frică ca să nu me părăsească forțele și să nu fiu aruncat jos.

Chiar în acest moment se deschide poarta lu-nei, scârțâind din țițini, ca o poartă care n'a mai fost unsă de trei luni și omul lunei apărî... — Ce fel de om? îl întrebai eu dintr'un unghiu.

— Probabil acela care o păzește răspunse Mocquet.

— Se află prin urmare un om în lună?

— Oh! pentru aceea îți pot garanta: l-am vădut precum ve vîd și pe dv. și mai mult încă, mi-ași vorbit.

FOIȚA.

O călătorie la lună

de

Alecsandru Dumas.

(Traducere de V. G.)

(Urmare.)

Cu toate acestea noi ne urcam mereu; pămên-tul ni se părea numai ca o ceață și marea ca o oglindă, pe când pe d'asupra capului meu vedeam luna mărindu-se cu cât pământul se micșora.

Noaptea veni; pământul se acoperi cu un vîl întunecos, pe când din contă luna lumina cu re-flexiunea soarelui, pe care o vedeam micșorată pe pământ.

Vulturul se urca mereu.

Veni un moment în care pământul îmi ascunde cu totul soarele; atunci me aflai în obscuritatea cea mai deservită; perdusem cu totul din ve-dere luna.

Vulturul tot se mai urca.

Puțin câte puțin pământul demască soarele și ziua reveni. Seara nu eram mai mult de vre-o două s'au trei leghe departe de lună; ea mi părea ca o giulea gălbuie de forma unei brânze de Olanda; ea avea un băț ascuțit într-o parte ca coada unei tigăi.

têmpla, nu ar schimba nici de cât poziția și bazele de drept, pe care s'au așezate Ungaria și Monarchia.

Poate ori-cine vedea cu câtă politeță cochetază șeful partidei ceche cu maghiarii, asigurându-i de una și alta, dar declarând tot odată de îndreptățite toate punctele programului cech, atât de mult combătut din parte maghiară.

Nu s'a rezolvat încă nici până ați cestiunea insulelor Caroline și Germania i p'aci p'aci se se incurce de nou cu un alt stat. E vorba de Danimarca.

Politica colonială care se trage ca un fir roșu prin evenimentele celor 5—6 ani din urmă, se pare a fi ținută supremă a puterilor maritime din Europa. Ele voiesc să-și asigure comerțul pe mare, prosperarea economică-națională prin exploatarea coloniilor și totodată să asigure existența cetățenilor sei, cari siliți de împregiurări ar deveni proletari și astfel plaje adevărate pentru stat. Acesta este înțelesul politicii coloniale, care inferbintă capetele diplomației europene.

O condiție „sine qua non” pentru ca să se facă lucrul cu efect pe acest teren, e deci fortificarea marinei. Poate nici un stat nu a făcut așa un avânt mare pe terenul acesta ca Germania. Mai acum câți-va ani puterea ei marină era nulă, flota germană consta „pro forma” din câte-va corăbii. Ați abstrăgând de Englitera, flota ei se poate măsura cu ori-care flotă din Europa.

Și flota aceasta bine organizată manevrează ați în marea daneză, face recunoașteri pe teren danez, ia mape strategice, studiază curențele mării fără nici o genă, lângă litoral străin.

Urmarea este, că opinia publică în Danimarca s'a revoltat și presa protestează sus și tare în contra vătămătoarelor apucături germane.

Se vede că puternicii dălei află o deosebită plăcere în a arăta vecinilor mai mici și în ai face să simtă omnipotența lor. Numai de nu s'ar nasce earăș și de aci v'r'un conflict mai grav.

După o corespondență adresată din Athena ziarului din London „Standard,” scirile din Epir recunosc toate, că starea prezentă a acestei provincii a devenit aproape intolerabilă pentru partea creștină a populației.

Unele cantoane sunt descrise ca desolate în urma incuriei guvernului turcesc.

Desertorii albași pradă în fie-care și sate creștine și răpesc pe acei dintre locuitori, cari sunt în stare să le plătiască o sumă oare-care pentru a și recăpăta libertatea.

Această stare de lucruri este agravată încă prin corvadele grele și contribuțiile speciale, pe cari le impun autoritățile turcești acestor nenorociți.

Un mare număr de creștini ruinați în chipul acesta emigrează, și mulți notabili englezi, spăriați de anarhia ce domnește în țară, îi imită și pleacă în Bosnia.

Se dice că emigranții și propun să facă apel la protecțiunea autorităților austriace, căci pare că nu mai este alt chip de a scăpa de ruină. Ziarul „Temps” din Paris scrie, că iritarea cea mai violentă domnește în contra Turcilor, cari violează neîncetat obligațiunile ce le au contractat prin tratatul din Berlin.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Cernăuți, în 1 Septembrie 1885. În Nr. 90 al prețuitului ziaru „Tel. Român” s'au estras unele date interesante din memorandumul bisericei ortodocse-orientale a Bucovinei adresat către președintele ministrilor spre a invoca scutul Înaltului Regim de stat contra propagandei polone-catolice în Bucovina.

S'au observat, cum că Memorandumul a produs mare senzațiune nu numai în mica noastră țărișoară, ci mai că în întreaga Cislaitanie. Și în adevăr, nu numai nemijlocit după publicarea-i, ci și acum stă el în fruntea discușiunii jurnalistice slavofile și polone și polemica vehementă ce se poartă mai cu samă contra protestărilor din amintita „Apologie” a luat dimensiuni, de cari nime din noi nici n'ar fi visat. În organele lor, polonii au apucat ofensiva în contra noastră și spre a paraliza ori-ce rezultat al pasului ce l'a făcut Mitropolitul nostru în scopul conservării intereselor noastre confesionale, și-au luat ei refugiul la amenințări, înegriri și denunțări teribile și perfide, nevisate și ne mai pomenite pe la noi în Bucovina.

Mai întâi au început polonii a lăți faima mincinoasă, ca spre pedeapsă pentru ofensarea națiunii polone prin cele aduse înainte în „apologie”, se va strămuta scaunul arhiepiscopiei gr. or. din Cernăuți la Dalmația, eară arhiepiscopia Bucovinei se va casă și în locul ei se vor crea două episcopii, și anume una pentru rutenii ortodocși în Cernăuți și alta pentru românii ortodocși în Suceava. Eară pentru ca pedeapsa meritată să fie deplină se va mai crea în Cernăuți și o episcopie rom.-cath., la care se vor aneasa cercurile vechi Zaleszczyki, Kolomea și Nadworna, spre a susține legătura cu Galiția.

Nu-i destul cu atâta, căci spre a spăria pe bieții români și cu deosebire pe clerul ortodocse-oriental a apărut, ca telegramă din Cernăuți, scirea senșională în zărele „Politik” și „Wr. Allg. Ztg.”, că „Apologia” se distribuie în mulțime de exemplare în popor și că „Nowa Reforma,” o foaie care nici nu există la noi în Bucovina — ar fi constatată legătura dintre „Apologie” și irredentiștii români! Poate să existe insultă și crimă mai mare, decât a fi înfierăți ca trădători de patrie și de tron?!

Dară ceea ce-i de tot trist, este că românii bucovineni s'au purtat până acum așa de bine, încât de prezent nu dispun măcar de un unic organ politic, în care să-și poată apăra nu numai interesele sale confesionale ci și pe sine însuși în contra astorfeliu de insulte perfide și la noi ne mai auđite. Mai loial și mai cu alipire către tronul împărătesc, cum este clerul gr. or. nu numai cel din Bucovina, ci și din toate provinciile marelui imperiu austro-ungar, nu cred, ca să mai fie alt cler. Și totuș eată că ne vedem suspicionați din partea po'nilor și a iesuiților, cu toate că nici odată n'am arangiat parastase pentru insurgenți, și n'am luat parte la revoluțiuni contra tronului.

Memorandumul dănduse publicității, eră înainte de prevădut, că el nu numai în tabera națională polonă, ci în genere în biserica de ritul apusan va trebui să deștepte o polemică înverșunată în contra bisericei noastre ortodocse orientale. Și totuș nimeni din românii bucovineni nu s'a gândit, că combătuți fiind, au datorința sfântă ca să apere. Cel puțin

până acumă există din partea noastră o tăcere adâncă la toate minciunile, înegririle și insultele aruncate asupra capetelor noastre!

Biserica ortodocșă a Bucovinei dispune doară de o preoție, care în privința intelectuală stă la nivelul culturi moderne; posedă o facultate teologică, care în întreaga biserică ortodocșă ocupă unul din locurile cele dântăi; are, Doamne eartă, și doctori în teologie, și la titlul acela academic țin ai noștri foarte mult și doctorii și aspirează la posturile cele mai onorifice în archidieceasa Bucovinei; și cu toate acestea aflatu-s'au măcar unul din mijlocul acestui cler cult, de cât care mai cult nu există în întreaga biserică ortodocșă, — aflatu-s'au, dic, măcar unul, care să și fi ridicat vocea sa, chiar dacă ar fi și numai bună oară în contra insultei, ce o aruncă foile polone în fața bisericei ortodocse, cum-că din punctul de vedere catolic ar fi numirea de „biserica șismatică” pentru biserica noastră pe deplin îndreptățită?! Nu, și dacă nu s'ar îndura de noi germanii centraliști și iudeii, cari ne țin parte în fața strigărilor și insultelor nesfârșite de prin foile polone și slavofile, noi românii bucovineni am juca în adevăr un rol de tot comic în lupta, ce s'a încins, și la care am dat noi signalul prin publicarea „Apologiei”.

Suntem foarte curioși să scim, ce pași va face Eminența Sa, Mitropolitul nostru, Dr. Silvestru Morariu Andreievici la locurile competente în fața faptului, că suntem în public acușați pentru crimă de înaltă trădare, cum nu mai puțin suntem curioși să scim, ce vor întreprinde mai departe în afacerea aceasta și deputații noștri, cari plecară dăile trecute la Viena spre a reprezenta națiunea la pertractările în senatul imperial.

Noi credem, cum că demnii noștri reprezentați vor fi pe deplin conșcii de sfânta lor misiune și așteptăm dela dlor, că vor și întrebuița toate mijloacele legale, nu numai spre a respinge cu indignare insinuarea înjositoare, că noi românii ortodocși din Bucovina am fi capabili să stăm în relațiuni secrete cu nisce nebuni din Ploiesci, cărora li-ar trebui cetite molitvele st. Vasile celui mare, dară a și pretinde, că cei ce au cutezat a născoci acusarea aceasta tronului, să-și primească răsplată meritată.

X. Y. Z.

Cernăuți în Septembrie 1885. După emiterea „Memorandumului” interesant contra propagandei polone-catolice în Bucovina, și înaintarea lui la locurile competente, a înștiințat arhiepiscopul și metropolitul nostru pre clerul seu despre acest pas însemnat prin un cercular, în carele Eminența Sa, interesat cu inima și sufletul seu de soarta bisericei noastre ortodocse, a mai adaos și unele povețe concrete, de cari folosindu-se întreaga noastră preoție, va servi însemnat intereselor bisericei noastre între împregiurările actuale.

Fiind acele povețe în genere postulate necondiționate pentru activitatea pastorală salutară nu numai în archidieceasa Bucovinei, ci după împregiurări în întreaga biserică ortodocșă-orientală în fața agresiunilor confesionale de astăzi, voi să le înșir pe scurt în cele următoare. Ele sunt:

1. Evitarea conflictelor cu patronii bisericesci, cari având, după legile existente, drepturi și prerogative onorifice bisericesci, au și după pozițiunea lor socială influință mare în comunitățile parohiale.

Ce ți-a ăis?

— Mi-a ăis:

— „Ce faci acolo, leneșule?”

— „Cum, leneș? i ăisei eu. Ei bine îți răspund, că sunt puțin de ființe de seama mea, care să facă o asemenea muncă ca aceea, cum o fac eu în acest moment.

— „Și pentru care cuvânt faci această muncă?”

— „Oh! nu eu am făcut alegerea” i răspunsei.

Și i istorisii cum me trimeseserăți la contele Charpentier, cum am găsit pe Berthelin, cum me invită la nuntă, cum m'am amețit, cum am cădut în l'Ourcq, cum din l'Ourcq am trecut în la Marne, din la Marne în Seina și din Seina în mare.

Apoi urmă istoria cu insula, balta, stânca, vulturul; i povestii cum această miserabilă pasere me părăsise pe bastonul meu, ca p'un papagal pe un băț, dorindu-mi petrecere bună, dorință care era departe de a se realiza; în fine, îl rogai d'ami întinde mâna și d'a me ajuta să me urc pe lună!

Dar el, începând prin ași scoate tabachiera din busunar, apoi deschidându-o, și aședându-o între degete, luând o prisă de tabac și trăgându-o pe nas, clătina din cap.

— „Cum, clătini din cap? strigai eu.

— „Da, Mocquet, clătini răspunse tăbăcarul.

— „Ce va să ăică asta?”

— „Asta va să ăică, că tu nu vei rămânea aici.

— „Cum, nu pot să rămân aici?”

— „Nu; tu veđi bine că faci să se clătine luna.

— „De sigur o vėd.

— „Atunci vei înțelege, că dacă s'ar clătina luna încă numai cu un grad sau două, tu îmi vei turbura apa, care se află acolo în adâncimea unei stânci. Și de oare ce pe aici nu ploauă decât numai după trei luni, începând de alaltăieri, — ași muri de sete până la ploile viitoare.

— „Dar nici eu strigai, nu voiesc a mai rămânea aici. Voi profita pentru cea dântăiă ocașiune care se va presenta pentru pământ.

— „Nu vei afla nici când ocașiune, îmi răspunse omul.

— „Nu voi afla nici odată ocașiune?”

— „Nici odată . . .

— „Cum să fac atunci?”

— „Tu vei lăsa bastonul și fiindcă pământul se află tocmai drept sub lună în acest momemt, în doauă, trei oare vei fi acolo.

— „Dar me voi sparge ca un păhar.

— „Aide odată!

— „Ce?”

— „Ai dute odată?”

— „Nici odată.

— „Ce nici odată?”

— „Nici odată nu voi lăsa bastonul.

— „Ah! nu-l vei lăsa!

— „Nu, nu-l voi lăsa.

— „Ei bine, vom vedea.”

Omul lunei care își ținuse tabachiera în mână, o băgă în busunar, se întoarse în casa sa și eși după cinci minute cu un topor!

La această vedere, gâcii intențiunea sa și tremurau din tot corpul.

— „Ei bine, domnule, i ăisei, cred că nu-mi vei tăia bastonul. Acesta ar fi un omor, un asasinat. Ah! ce om ciuđat! ah om de nimic! . . .

O trosnitură teribilă îmi curmă vocea; la a treia lovitură de topor, bastonul se rupse și căđui, bastonul printre geunghi, cu o rapiditate așa de mare încât nu mai putui vorbi.

Descurcată de mine, luna își reluă o poziție perpendiculară și veđui pe omul cum urmăria cu ochii căđătura mea în spaciul cu o satisfacțiune pe care nu și dădea osteneala măcar să o ascundă.

După dece minute de cădere furioasă îmi pără că aud pe la urechi un mare sgomot de aripi, însoțit de o mulțime de coeng! coeng! coeng!

Treceam printr'o ceată de gâsce selbatice.

— „Cum! îmi ăise gâscanul, care conducea trupa, dta ești Mocquet?”

(Va urma.)

Căci dacă patronul parochial mai este și de altă confesiune (casuri foarte dese la noi), atunci uni-
ații se folosesc foarte ușor de situațiune, își întind
îndată mrejele, spre a pescui în apă tulbure. Hliboca,
Boianul, Pohorlăuții, Broscăuții și alte localități
mărturisesc la noi despre urmările conflictelor din
tre păstori de suflete și proprietarii domeniali de
confesiunea apusană.

2. Evitarea conversărilor cu preoțimea apu-
sană, cari sunt de scandală poporului nostru.

3. Instruirea poporenii în credința ortodocsă și
punerea în vederea poporului, că credința și legea
ortodocsă este aceea credință și lege, după care au
viețuit, au adormit și s'au mântuit părinții și străbu-
nii pămenților bucovineni.

Păstori nostri de suflete spre a lămuri și a
întări poporenii lor în ortodocsia creștină, n'au lipsă
de sofisme scolastice, nici de polemii înverșunate,
ci ei vor servi scopului, dacă, după datele din isto-
ria bisericească, le vor pune în vedere, că biserica
noastră ortodocsă stă și astăzi neabătută întru toate
aședămintele și rânduilele, după cum au fost ace-
stea dela începutul creștinătății și s'au păstrat prin
toate veacurile și de părinții neamului nostru cre-
știnesc.

4. *Inspirațiunea sau însuflețirea pentru ortodocsia
creștină, carea în biserica noastră ortodocsă din Bucovina
este cu atât mai vortos un postulat necondiționat,
fiindcă cu conservarea și întărirea ortodocsiei se va
conserva și întări într-una și cultura națională.* De
unde rezultă, că inspirațiunea pentru ortodocsia tre-
buie să fie mai via și mai puternică, de cât însași
însuflețirea pentru idea de naționalitate.

Afirmându-se însă aceasta, se nu se deducă
oare-cum desconsiderarea, ci numai imbinarea aspi-
rațiilor pentru cultivarea națională a elemen-
telor noastre genetice, sub scutul și parola
ortodocsiei. După experiențele din trecut și com-
binațiunile viitoriului, se poate afirma și aceasta, că
fracțiunile naționale — română și slavă — pre cari
providența Dumnezeu iască le-a îngemenat de veacuri
pe pământul Bucovinei sub steagul ortodocsiei, în
„semnul acesta,” ca oare-când împăratul Constantin,
nu numai că vor rezista încercărilor aliene, ci de
lumina și căldura acestui soare al mântuirii întru
Christos, se vor desvolta și vor prospera împreună și
în cultura religioasă-morală și în cea națională.
Apunând însă soarele ortodocsiei din orisonul Bucovinei,
— de care eventualitate se ne ferească
Dumnezeu, — va apune împreună și una și alta na-
ționalitate, eară din dărâmături va proveni un mon-
stru confesional și național, al căruia ființă și nume
nu se poate prevedea.

5. Amor și bunăvoință păstorilor de suflete
cătră poporenii lor.

Atingând și întonând postulatul acesta, înțelege
sub densus Eminentia Sa dragostea evange-
lică, care este asemenea unui pom încărcat cu ro-
duri de fapte bune, din cari se îndulcesc poporenii
asemenea unui izvor, din carele se adapă și se re-
coresc sufletele cele arse de focul scârbelor; înțe-
lege acea dragoste, de carea dăce Apostolul, că „în-
delung rabdă, se îndură, nu pismuiesce, nu se tru-
fesc, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale,
nu întărită, nu cugetă răul, nu se bucură de ne-
dreptate, ci se bucură de adevăr; și toate le suferă,
toate le crede, toate le rabdă, la toate are nădejde,
o dragoste, carea nici odată nu cade.” (Cor. 13, 4).

Și dacă păstoriul de suflete este întru adevăr
părinte, după cum 'l numesc poporenii cu evlavia fiiască,
povățuindu-i cu înțelepciune și fără de interes per-
sonal, în afaceri de obște și particulare, atunci via
propaganda confesională ori din care parte și în-
cerce-se a-i ademeni dela ortodocsie cu ori-ce pro-
misiuni, nu vor fi în stare a înstrăina turma de
păstoriul, despre carele se scie, că nu speculează
numai cât după lână și lapte, ci se îngrijesc mai
cu seamă de pășune bună și de apă limpede, de
scuteală în timp de furtună și de apărarea oițelor
cuvântătoare de lupi răpitori. Și aceste nu sunt
numai cât idei frumoase, ci fapte vedute și cunos-
cute, însuși aici în țeară, pentru-că unde au fost și
sunt păstori de suflete, după cum sunt descriși,
pescarii confesionali nici nu se apropiă, și cei-ce
totuși și-ar cerca norocul, ar fugi cu mrejele sfăr-
ticate.

6. *Studiarea serioasă a dezvoltării istorice și si-
tuațiunii prezente a bisericii ortodocse în genere și a
eparchiei noastre bucovinene în special, care studiu înles-
nesce judecarea și întipinarea evenimentelor pe terenul
bisericesc.* Obiectul principal de studiu, se i fie căru
păstori de suflete mai întâi comunitatea sa paro-
chială în privința socială, religioasă, culturală și
economică. Apoi se și câștigă cunoștințe despre
starea lucrurilor de prin toate comunitățile biseri-
cești din țeară și despre pozițiunea și referințele pu-
blice ale eparchiei preste tot. Eară pentru orien-
tare în afaceri bisericești mai generale este de re-

cerință neapărată, de a fi în evidență esactă despre
cursul afacerilor bisericești în toate provinciile mi-
tropolitane ale bisericii noastre ortodocse din mo-
narchia, cum și de pretutindene.

Ca mijloace, în scopul unui atare studiu, se re-
comandă istoria și statistica bisericească, apoi foile publice, bisericești, științiale și litera-
rie, cum și cele politice. Două, trei foi periodice co-
respunzătoare poate, și ar trebui să aibă fie-care
păstori de suflete, dacă voiesce să fie orientat de-
spre cele ce se urzesc și se întâmplă, fie în favoa-
rea, sau și în contra bisericii.

7. Lămurirea poporului nostru despre abaterile
dogmatice, canonice și liturgice ale bisericii rom-
și gr. cat. dela învățătura evangelică și aședămin-
tele apostolice și sinodale ale bisericii ortodocse
ecumenice. Lămurirea creștinilor nostri despre
punctele diferențiale e cu atât mai vortos de lipsă,
de oare ce în biserica gr. cat. se conservă încă ri-
tualul oriental, eară preoții uniati neagă înaintea
creștinilor nostri cu tărîe diferența confesională.

8. Studiarea principiilor egalității de drept
confesional, a legilor interconfesionale și a prescrip-
telor în casuri de căsătorii între creștinii de con-
fesiuni diverse, precum și lămurirea esactă a popo-
rului nostru despre aceste legi de stat, prin cari
pozițiunea privilegiată de mai înainte a creștinilor
și preoților de confesiunea rom. și gr. cat. este des-
ființată...

Circulariul interesant și foarte instructiv con-
damnă în urmă și politica acelor oameni, cari tind a
plânta și a cultiva discordia între cele două elemente na-
ționale ale fiilor bisericii noastre ortodocse; politică
cu totul greșită, căci ea paralizează nu numai des-
voltarea culturală a poporului nostru după proprie-
tățile și recerînțele sale genetice, ci într-una și
consolidarea ortodocsiei și sporirea intereselor no-
stre bisericești. De aceea compătimizește Archiepi-
scopul nostru din inimă pre toți aceia, ce se află
și astăzi în rețelele acestei politici dictată de in-
vidie și răutate și aducându-le aminte tuturor con-
fraților și fiilor bisericii noastre, fără deosebire de
limbă, de cuvintele Domnului: „Fiți înțelepți
ca șerpui și proști (drepti și fără de răutate)
ca porumbii, îi invită, de a cugeta necontent și pă-
trunde afund înțelesul acestor cuvinte evanghelice, ca-
rele fiind principiul unei politici sănătoase a bisericii
creștine în veacurile trecute, este un postulat nedispu-
tabil, dictat mai cu samă de împrejurările și refe-
rințele actuale ale bisericii noastre ortodocse.”

Nu vom nega adevărul celor desfășurate de
Eminentia Sa în circulariul seu adresat cătră preo-
țimea ortodocsă a Bucovinei.

Noi numai tare ne temem, că povețele acestea
salutare se nu aibă soartea mazerei aruncate pe
părete. Nu dăcem aceasta — ferească Dumnezeu —
de întreaga noastră preoție, ci numai de o parte
mare a ei, carea până acuma de toate altele s'au
interesat, numai de interesele vitale ale turmei lor
încăpute nu s'au interesat. S'au interesat, ca se le
meargă materialmente, cât se poate de bine, numai
de biserică și de școală nu le-au păsat ba au con-
siderat pre aceste din urmă ca o sarcină. Și multe
biserici sunt la noi în Bucovina, în cari cu lunile
nu se mai țin predici și nici catichisatii. În locul
unei activități pastorale pline de serioșitate a ajuns
se fie o lășitate îngrozitoare, un indiferentism
însăimântătoriu. În adevăr când ar ști dușmanii
credinței noastre cât de nepăsători sunt foarte mulți
servitori ai altariului de interesele vitale ale sfân-
tei noastre biserici ortodocse, ei n'ar putea de cât se
ne desprețuiască și se ridă de toate protestările
„Apologiei”. Căci ce pot să ajute toate acestea,
dacă noi însuși suntem cei mai mari dușmani ai
causei ce o apărăm!

Doamne multe ași mai avea de spus, căci mari
și multe sunt relele, de cari suntem bătuiți, și la
cari purtăm noi însuși vina; dară toate pe rând.

X. Y. Z.

Varietăți.

* (Personal.) Escelenția Sa Domnul archie-
piscop și metropolit Miron Romanul pleacă
astăzi la Seliște spre a slugi în biserica cea veche
de acolo, care în vara aceasta s'a reparat și înzes-
trat din nou. Astăzi sunt tocmai trei ani, de când
Escelenția Sa a plecat la Seliște spre a sfînți biserica
cea nouă de acolo.

Vom reveni la acest act de ceremonie bisericească.

* (Espulsiune.) Din cauza complicității în
afacerea proclamațiunii irredentiste au fost espul-
sați din România Al. Ciurcu, redactorul și pro-
prietariul diariului „L'Independence Romaine,” ta-
tăl seu G. Ocășan, G. Săcășan, I. Droc Bă-
ciulescu, și Cornean. Ei au pornit se dăce spre
Franța, via Constantinopol.

* (Congresul VI) al studenților universitari

români se va ținea în ăst an la Brăila dela 6—11
a l. c.

* (Din timpul Romanilor) Cetim în „Vo-
ința Mehedințului” din Severin:

În dreptul stradei naționale Craiova, drept spre
Dunăre, s'a descoperit în curtea casei Ogășeanul o
deschidătură în fața pământului, adencă ca de 1 me-
tru și jumătate. La suprafața pământului se vede
a fi zidit cu cărămidă, care seamănă cu cea din
piciorul podului Traian. Canalul este chiar în di-
recțiunea piciorului. Înălțimea acestui canal este
aproape 2 metri. Probabil, că el a servit de retra-
gere sau ascundere soldaților Romani, mai ales că
capul despre meadă-qi este legat cu piciorul podului.

Loc deschis *).

Sighișoara în 22 Maiu 1885. ').

Vai vouă fariseilor și înșelătorilor!

(„Așa se lumineze lumina voastră înaintea oame-
nilor, ca vedând ei faptele voastre cele bune și
frumoase, să le imiteze!”)

Domnule Redactor! În Nr. 53 al prețuitului jurn-
al ce redactați, vine domnul căplan și administra-
tor protopresbiteral Dumitru Moldovan, ca să des-
mință aserțiunile mele din Nr. 49; însă nu desminte
nice una, și așa acelea rămân cum sunt toate drepte
și le susțin. Nu voiesc a-i răspunde nimica, căci dēn-
sul protestează la răspuns; una ori două vreau to-
tuș pe urmă a-i spune.

1. Eu I. Berescu în Sighișoara nu cunosc; cu-
nosc un I. Beresky învățător, ținut cu forța din
partea unei persoane, al cărei nume nu merită a'l
mai aminti; destituit din partea Prea venerabilului
consistor archidieceșan, pentru conduita-i imorală și
totuș învățător brav!

Ordinațiunea ministerială prin care i s'a iertat
schimbarea numelui din Beresky în Berescu, nu o
am vedut, și nice nu s'a întâmplat; lucruri pe cari
numai dl Dumitru Moldovan și complicitii le cunosc.

2. Ce se ține de român bun! cuvintele lui Con-
stantin Brancoveanu reproduse prin poetul nostru
V. Alexandri, păcat că în așa guri... se învârtesc
acele sante cuvinte; acolo s'ar potrivi faptele pro-
pii, precum:

a) cele petrecute în birtul lui Schimdt la 1
oară după meșul nopții, fiind apoi pedepsit din par-
tea judecătorei cercuale regesci pentru delict;

b) cele întemplate după ce a fost inspirat de
spirtuoase, în birtul lui „Manchen,” cu două sticle de
„Licuer” în buzunare, și petrecut de sergentele dela
gendarmărie pe la 2 oare din noapte;

c) petrecerea la crismărița cu rachiul... din
Saschiz;

d) alegerea din Archita;

e) când în calitate de naș cununătoriu la ospē-
tul nepotului Chirii (Rachira Solomon), după ce a
fost predominant de spirtuoase, eșind pe uliță a
cântat de-a lungul stradelor însoțit și împletit cu
mănilor de grumazi de câțiva vagabunzi (oameni stric-
cați din poporul de rând), între cari unul cu nume
ironic „Căpriță,” pe la două oare după meșul nop-
ții; și preoteasa sa îl întindea de vestimente se-l
ducă acasă;

f) trecerea puntei „raiului” de preste păreul
morei, cătră institutul de profanat, pela meșul nopții;

g) nunta cu scoverdile (pancovele).

h) fuga sub goană până la podul Venchiului în
urma spovedaniei — și împăciuirea făcută la Măr-
ginean; etc. etc. Acestea i sunt faptele comise, cari
le scie publicul Sighișoarian, și pentru cari am dăc:
că la o masă de oameni onești, mi-ar fi fost rușine
a-i aminti numele sfinției Sale; celelalte fapte mai
însemnate, nu le amintesc de astădată, de oare-ce
dl Moldovan după cum am înțeles, s'au ales alt for
de purificare.

Judece onorabilul public însemnătatea morală a
acestor fapte comise de acela, carele are să pre-
meargă poporului cu exemplu!

Închipuiescă și onorabilul public, că un individ,
carele deși a comis în Realitate toate acestea fapte
și încă nenumărate de felul acestora, și totuș are
obraz de... a-și atribui publice epitetul de „român
bun și brav!”. Frumoasă bravură! Frumoase fapte; și
frumoase merite, pentru un aspirant de protopop!!!

Demetriu Perța.

*) Pentru cele publicate sub această rubrică redacțiunea
nu e responsabilă.

1). Întârziată din lipsă de spațiu.

Red.

(Cu trei cruceri) pe qi putem să ne curățim tru-
pul cu desevșire de o mulțime de morbi periculoase, cari
provin din irregularități în organele de nutrițiune și mîsture
(înfundături, morbi de stomach, ficăți și fiere, hemorhoide,
convulsii, lipsă de apetit etc). Este vorba, de a se între-
buința pilulele de Svițera ale apotecariului Brandt, din cari
o scătulă costă în apotecă 70 cruceri. Trebuie bine griji,
ca fiecare scătulă să fie provădută drept etichetă cu o cruce
albă în câmp roșu și cu iscălitura R. Brandt.

Nr. 146.

[1150] 1—3

CONCURS.

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprilie 1877, Nr. 191 §. 7, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Avrigului.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi totodată și paroh în locul central al tractului în comuna Avrig, după ce va deveni una din parochii vacantă, cari acum sunt ocupate.

Emolumentele împreunate cu acest post ppresbiteralsunt:

a) venitele ordinari ppresbiterali, cari stau din ajutorul din fondurile archidieceșane și din tacsele ce incurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterali.

b) venitele ordinari ale parochiei de clasa a III din Avrig, după devenirea ei în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar în special aceia, cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vreunul din institutele metropoliei noastre și au susținut cu succes bun examenul riguros de calificare, sau cari după pregătirea indicată mai sus, au terminat studiile teologice la vreun institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificare înaintea comisiei examinatoare a consistoriului archidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții hirotoniți înainte de introducerea examenelor de calificare, dacă în celelalte au calificarea prescripă mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescripă calificare gimnasială acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plener) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile concursuali la Venerabilul consistoriu archidieceșan în Sibiiu, în restimp de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foia „Telegraful Român,” alăturând câte o tabelă de calificare, care să conțină date esacte și speciali în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etății (anul, luna și ziua nașterii) studiile pregătitoare, afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelora); examenul de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul și locul acelora) și examenul de calificare; serviciile de până acum pe terenul bisericesc și scolar, (timpul, locul și categoria acelora) în fine cunoscința limbilor și alte reflexiuni. Datele din această tabelă sunt a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum: carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificare, atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Dat din ședința comitetului protopresbiter al gr. or. al Avrigului, ținută în Avrig la 17 Iuliu 1885.

Președinte:

Notariu:

Ioan Căndea, Ioachim Băcillă Chimuț, adm. protopr.

Nr. 964.

[1151] 1—3

CONCURS.

Devenind din nou vacante 2 posturi de învățători la școala gr. or. din Tălmăcel, prin aceasta se scrie concurs nou cu terminul 20 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt:

Pentru un post 300 fl. v. a., cuartir și lemne, pentru alt post 150 fl. v. a., cuartir și lemne. Învățătorii în duminică și sâmbători au să țină câte o strănă în biserică.

La petițiunile de concurs, în cari petenții au să declare dacă sunt sau nu înscriși la fondul de pensie în învățătoresc, au să alăture:

1. Testimoniu despre studiile pregătitoare gimnasiale și pedagogice.

2. Testimoniu de calificare și despre depunerea examenului din limba maghiară.

Petițiunile să se adreseze subsemnatului până la terminul indicat.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Sibiiului.

Sibiiu, 2 Septembrie 1885.

Simeon Popescu,
protopresbiter

Nr. 139.

[1146] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională gr. or. din Oraș-Alba-Iulia se scrie concurs cu terminul până la 15 Septembrie a. c.

Emolumentele sunt 300 fl. solvinți anticipative pe lună, cuartir liber și lemne suficiente, atât pentru învățătoriu cât și pentru școală.

Petițiunile concursuali instruite conform legilor în vigoare să se adreseze oficiului protopresbiter al gr. or. al Albei-Iuliei.

Alba-Iulia 1 Septembrie 1885.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

Nr. 218.

[1147] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățător la școala confesională gr. or. din Petroșeni în protopresbiteratul Hațegului se scrie prin aceasta concurs cu terminul până la 16 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele sunt 200 fl. v. a., 4 orgii de lemne, din cari se va încălzi și școala și cuartir liber.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile concursuali instruite conform prescripilor în vigoare la subscrisul oficiu protopresbiter al până la terminul sus amintit. În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Hațeg la 17 August 1885.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 442.

[1148] 1—3

CONCURS.

În sensul grațioasei rezoluțiuni consistoriale dto 27 Septembrie 1884 Nr. 4758 pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comuna Dârste în protopresbiteratul I al Brașovului, se scrie concurs cu terminul până la 30 Septembrie a. c.

I. Emolumentele împreunate cu postul de adjunct în clasa I sunt:

a) din budgetul școalei . 150 fl.
b) din venitul bisericeii . 32 fl.
c) Venitul 1/2 din grădina școalei 8 fl.
d) în naturalii 10 fl.

Summa 200 fl.

II. Venitul învățătorului în clasa a doua este:

a) din budgetul școalei . 150 fl.
b) Venitul 1/2 din venitul parochial, sau competența de capelan parochial, care face. 150 fl.

Summa 300 fl.

Cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare sunt a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiter al până la terminul susindicat.

Dârste în 7 Iuliu 1885.

Comitetul parochial, cu scirea mea:

Ioan Petric,
protopresb. ca adm. și inspector.

Nr. 506

[1149] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Târnavei inferioare se scrie concurs cu termin până la 30 Septembrie a. c. st. v.

1. Bobohalma cu salariu anual de 155 fl. v. a., care constă din 145 metrețe de cucuruz sfârmit á 1 fl. și din 10 fl. bani, cuartir și lemne de foc.

2. Cucurdea română, cu salariu anual de 210 fl. care constă din 110 fl. v. a. și din 100 metrețe de cucuruz sfârmit á 1 fl. și cuartir în edificiul școalei.

3. Cetatea de baltă, cu salariu anual de 170 fl. v. a., care constă din 100 fl. bani, și din 6 Jug. 655 ° pământ arătoriu, cu venit de 70 fl.

4. Deag, cu salariu anual de 100 fl. v. a. din fondul scolar cuartir și lemne de foc.

5. Păucea, cu salariu anual de 100 fl., care constă din 60 metrețe de cucuruz sfârmit á 1 fl. și din 2 jug. pământ arătoriu cu venit de 40 fl. v. a., cuartir.

6. Șilea maghiară, cu salariu anual de 90 fl. v. a., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiter al, până la terminul indicat.

Cetatea de baltă la 29 Iuliu, 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiali respective.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Târnavei inferioare.

Nicolae Todoran,
protopresbiter.

Ad. Nr. 556 Scol.

[1014 2—3

Prolungire de concurs.

În urma concursului publicat în „Telegr. Rom.” Nr. 81 și următorii, pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școalele confesionale grec. or. din comunele mai jos însemnate, necompetând nici un individ calificat, se prolungește terminul cu 15 zile dela prima publicare:

1. Aciliu, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne.
2. Alămor, cu salariu 150 fl.
3. Amnaș, cu salariu 105 fl., cuartir și lemne.
4. Galeș, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne.
5. Gurariului, cu salariu anual 220 fl., cuartir și lemne.
6. Tilișca, cu salariu 300 florini cuartir și lemne.

Cu condițiunile amintite în Nr. sus amintit.

Seliște, 3 Septembrie 1885.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Seliștei.

Nr. 193.

[1138] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școalele confesionale gr. or. române în mai jos însemnatele comune din protopresbiteratul Avrigului, se scrie concurs cu termin până la 20 Septembrie a. c. st. v.

1. Sebeșul superior, cu salariu anual de 250 fl. v. a., din cassa alodială, cuartir natural în edificiul școalei și lemnele de foc necesari.

2. Săcădate, cu salariu anual de 200 fl. v. a., din cassa bisericeii, cuartir natural și folosirea grădinei școlare pe jumătate.

3. Porumbacul inferior, la școala comună cu gr. catholicii, cu salariu anual de 170 fl. v. a., din cassa alodială.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi au a-și așterne cererile concursuali instruite conform prescripilor în vigoare la oficiul protopres-

biter al gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la terminul susindicat.

Avrig, 11 August, 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiali concerninte.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Avrigului.

Ioan Căndea,
adm. ppresbit.

Nr. 252.

[1127] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea oficiului preoțesc în vacanta parochie gr. or. română de cl. III. Mărișel în protopresbiteratul Clujului, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt următoarele:

a) Birul preoțesc în naturale, grâu, secară, cucuruz sau orz, dela 180 de case, câte o merță mică á 1 fl. — 180 fl. v. a.

b) Porțiunea canonică, 6 jugere fânea și arătură și grădina parochială 30 °, — venitul anual 60 fl.

c) Casa parochială cu 2 încheperi, grânariu, șură cu grașd de vite 30 fl.

d) Botezul, 115 casuri á 22 cr., ac 25 fl. 30 cr.

e) Cununia, 15 casuri á 2 fl. — 30 fl.

f) Înurmământarea 58 casuri á 2 fl., 116 fl. și 60 casuri á 60 cr., — 36 fl.

g) O di de lucru cu palma la coasă sau secere, á 20 cr. — dela 180 familii, — 36 fl.

h) Alte venituri mai sigure, precum umblarea cu sânta cruce la botezul Domnului; sântirea apei mici, jertfa anuală; rugăciunile în paresimi; sftul maslu și altele — 82 fl.

Suma 595 fl. 30 cr.

Din care sumă subtragându-se terțialitatea cantorală de sub a. și g. 72 fl., — rămâne suma, după calculul mediu de 5 ani ultimi socotită, 523 fl. 30 cr.

Din aceasta suma de 523 fl. 30 cr. în sensul decisiunii consistoriale dto 12 Martiu 1885 Nr. 282 B., alesul paroch va fi datoriu a da neputinciosului paroch anterior Teodor Lungu — jumătate.

Doritorii a ocupa acest oficiu preoțesc sunt poftiți a subșterne suplicile sale instruite conform legii la subscrisul în terminul indicat. În conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Cluș 14 August st. v. 1885.

V. Roșescu,
protopresb.

Nr. 245.

[1128] 3—3

Citațiune edictală.

Moise Todor din Cața, protopresbiteratul Cohalmului, carele de 3 ani a părăsit pe soția lui Iustina Todor din Cața, fără a se sci ubicațiunea lui, se citează prin aceste a se presenta înaintea subscrisului for matrimonial în termin de 6 luni dela prima publicare a acestora, căci altfelu procesul divorțial urzit încontra-i, se va decide și în absența lui.

Cohalm în 16 August 1885.

Forul matrimonial de prima instanță gr. or. al Cohalmului.

N. D. Mircea,
adm. protopr.

„Albina“**Institut de credit și de economii.**

În sensul §§-lor 107 și 108 ai statutelor societății, a cincea tragere la sorti publică a scrisurilor fonciari de 6 % ale institutului nostru, va avea loc în 1 Octombrie c. n. a. c. după ameați la 4 oare în biroul institutului (Sibiiu, strada Baier Nr. 1.), în prezența unui notar public.

Sibiiu în 18 Septembrie 1885.

[1152] 1—3

Direcțiunea.